

Stichting Inti Huahuacuna

Nieuwsbrief juli 2007

Land van Ravensteinstraat 31,
5402 EH Uden
tel. 0413-266259
e-mail: hamaschepers@hetnet.nl
www.intihuahuacuna.org

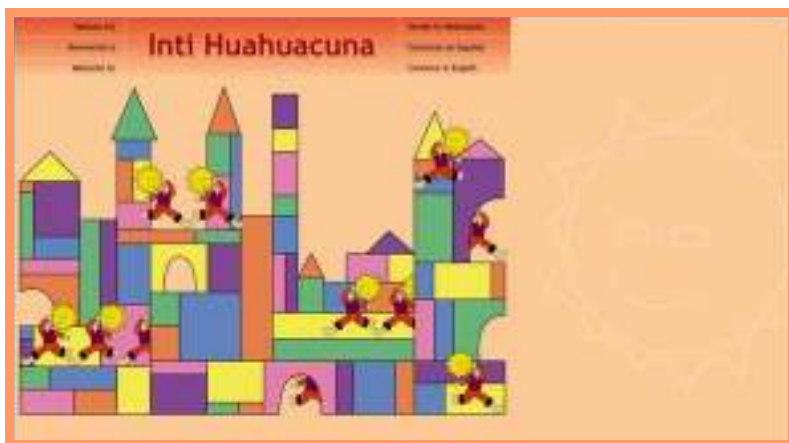
Geachte lezer, beste donateur,

Eindelijk kan ik jullie dan het grote nieuws vertellen dat de Stichting Inti Huahuacuna over een eigen website beschikt. Lange tijd heb ik enorm tegen deze klus opgezien, aangezien ik wist dat het heel veel werk zou zijn. Nu de website af is weet ik dat ik dit helemaal goed gevoeld heb! Gelukkig heb ik de steun gehad van een geweldig team jonge mensen. Robert, Marleen en Klaartje bedankt! Zij hebben me niet alleen geholpen met het bouwen van de website, maar zij nemen zelfs ook de kosten van de website voor hun rekening. En mochten jullie nu nieuwsgierig zijn geworden ga dan snel naar:

www.intihuahuacuna.org

In mijn nieuwsbrief van juli probeer ik jullie altijd op de hoogte te houden van het reilen en zeilen van het project in algemene zin, terwijl in mijn nieuwsbrief van december de verhalen over de kinderen centraal staan. In deze nieuwsbrief laat ik een paar teamleden aan het woord, waarom werken zij in onze opvanghuizen en wat brengt het werken met deze kinderen hen. Tevens vertellen een paar vrijwilligsters en jonge donateurs hun verhaal en een van onze kinderen heeft een verslag geschreven over het kamp van Inti Huahuacuna.

*Veel leesplezier en bedankt voor jullie belangstelling en steun,
Marianne Schepers*

Welkomspagina website.

Gesprek met het ministerie

Goedkeuring van Mimdes.

Het hebben van een website is niet alleen belangrijk voor onze stichting in Nederland, maar ook voor ons werk in Peru. Onze website heeft er al mede toe bijgedragen dat we sinds kort officieel zijn ingeschreven bij het Mimdes in Lima. Het Mimdes betekent: 'Ministerie van de vrouw en sociale ontwikkeling'. Zowel projecten van de staat als privé projecten, die met kinderen en jongeren werken, zijn verplicht zich in te laten schrijven bij dit ministerie. Het Mimdes houdt toezicht op en controleert het werk van deze projecten.

In 2004 ben ik deze aanvraag al namens Inti Huahuacuna Cusco bij dit ministerie in Lima in wezen dienen. Het was erg moeilijk om deze goedkeuring te krijgen, omdat onze infrastructuur niet aan hun normen voldeed. Ook hadden we nog geen website. De projecten die voor goedkeuring in aanmerking willen komen moeten een zeer goede infrastructuur hebben, zoals goede sanitaire voorzieningen, veilige elektriciteit, brandblussers, voldoende ruimte voor de opvang van de kinderen, verantwoord materiaal, een website, een beleids- en jaarplan, de desbetreffende evaluaties om de jaarresultaten te kunnen bekijken, een actuele bijgewerkte boekhouding, en een goed opgeleid team.

Onlangs is men vanuit Lima ons project voor de zoveelste keer komen inspecteren. We waren in hun ogen helemaal klaar om ingeschreven te worden, alleen vonden zij dat het gebouw nog dringend geschilderd moest worden, de vloeren in de zalen moesten opgeknapt worden en de website moest klaar zijn. Dat laatste is inmiddels volbracht en de afgelopen weken is er hard gewerkt om het gebouw en de vloeren op te knappen. Een dezer dagen volgt nog een laatste onverwachte keuring en dan staat niets meer onze goedkeuring in de weg. Dit betekent dat ons werk met de kinderen van Inti Huahuacuna op alle fronten is goedgekeurd!

Deze goedkeuring hebben we gekregen dankzij de geweldige samenwerking tussen la Asociación Inti Huahuacuna Cusco, de Stichting Inti Huahuacuna Nederland, de vrijwilligers en alle donateurs die ons werk mogelijk maken. Muchas gracias!

Op kamp naar Totora, in de provincie Calca *(verslag van Elizabeth, een van de niños)*

We vertrokken om 08.30 uur. In het begin was ik heel verdrietig, want mijn vriendinnetjes waren niet gekomen. Maar Yeshira, Génesis en María vrolijkten me op en zeiden dat alles goed zou gaan en dat we samen in de tent zouden gaan liggen. Toen iedereen er was hielden de profesoras een bus aan, waarin bijna iedereen mee kon en de rest ging in een andere bus. En zo vertrokken we naar het busstation, waar de bussen naar Calca vertrokken. De profesoras kochten de buskaartjes naar Calca en twee aan twee gingen we de bus in. Ik ging naast Yeshira zitten en tijdens

de reis konden we veel dieren zien en prachtige landschappen.

Het tentenkamp in Totora

Toen we in Calca aankwamen gingen we allemaal uit de bus en namen we drie taxi's om naar Machacancha te gaan. Twee taxi's brachten ons naar Machacancha en een taxi ging met alle spulletjes en het eten rechtstreeks naar Totora. Ik, Profe Nestor, Yeshira, María en nog vele anderen moesten te voet en we namen zelf onze spulletjes mee.

We moesten klimmen en heel veel rondjes lopen en we kwamen doodmoe eindelijk bij het kampeerterrein aan. Het was een heel mooie plek en de profesoras waren al bezig de tenten op te zetten.

Spannende verhalen bij het kampvuur

Wij gingen het kampvuur aanmaken om de lunch op te warmen. We maakten het lekker warm en we hebben allemaal samen heel lekker gegeten. Lekker eten is echt lekker, hoor! Na de lunch maakte Profe Flor groepjes voor in de tenten en daarna gingen we bergen beklimmen. Op het eerste gezicht leken deze bergen heel ver weg,

maar dat viel gelukkig mee. De jongens klommen het eerste naar boven en daarna volgden de meisjes. Zij waren al heel ver en wij nog niet zo ver, maar we hebben ontzettend ons best gedaan om ze in te halen. Gelukkig begon het toen te regenen en zeiden de profesores dat we snel af moesten dalen, want het zou anders glad en glibberig worden en dat zou gevaarlijk zijn.

Toen we terug bij het kamp waren ging Profe Nestor water koken, want op de terugreis waren de jongens in de rivier gesprongen en ze hadden het heel koud.

Een opfrisser in de rivier

Daarom gingen we warme chocolademelk maken en we kregen er ook brood bij, want het was al 17.00 uur.

Het kampvuur lieten we lekker branden tot ongeveer 21.00 uur. Daarna kropen ik, Yeshira, Génesis en María in de tent om te gaan slapen, maar we konden niet in slaap komen omdat er buiten heel hard gelachen werd. De Profesores en enkele jongens zaten horrorverhalen te vertellen. Voor ons was het beter om in de tent te blijven, zodat ze ons niet konden laten schrikken. We hielden elkaar stevig vast, want dan waren we niet bang. Wij zijn al best wel groot en weten echt wel dat de geesten ook in een tent kunnen komen als je over ze praat en zo hielden we elkaar ook nog lekker warm.

In het begin konden we niet slapen, want het waaide heel hard en de honden bleven maar blaffen. Eindelijk werd het weer dag en enkele kinderen stonden op om met Profe Nestor het ontbijt klaar te maken.

Rond het kampvuur gingen we weer lekker chocolademelk zitten drinken en na het ontbijt moesten we de tenten inpakken en de kampeer-

plek schoonmaken, omdat we naar de warme baden in Machacancha zouden gaan.

De thermale baden in Machacancha

Gelukkig was het niet moeilijk om daar te komen, want we sneden lekker de weg af. Toen we daar aankwamen moesten we even wachten totdat we binnen mochten en in die tijd aten we lekker het fruit op dat we gekregen hadden van de profesores. Bij het binnengaan van de baden hadden we alle tassen bij elkaar gelegd en toen konden we het water in. Het was heerlijk, hier hebben we ons echt heel erg goed vermaakt, dit was echt geweldig, we speelden, we gingen kopje-onder, wat was dat mooi voor iedereen.

De tijd vloog en we moesten alweer vertrekken. Ofschoon we echt niet weg wilden en nog wilden blijven, gingen we toch douchen en weer aankleden om met de taxi terug naar Calca te gaan. Toen we in Calca aankwamen gingen we lunchen.

Lekker eten is echt lekker

We moesten allemaal wandelen en dat was heel gezellig. Toen we bij de plaats aankwamen waar we zouden eten gingen we zitten en iedereen hielp mee met het uitdelen van het eten. Na het eten gingen we allemaal weer terug naar het bus-

station. De profesores kochten weer kaartjes om naar Cusco terug te gaan. We waren heel moe van al het wandelen, het spelen en alles wat we tijdens het kamp gedaan hadden. Ik was nog nooit op reis geweest en dit was echt een van de mooiste reizen die ik ooit in mijn leven gemaakt heb, met al die lieve profesores en mijn vriendinnetjes, waar ik fijne dingen mee gedaan heb.

Einde.
Elizabeth

Nieuws van het Inti Huahuacuna voetbalteam. (verslag van Profe Nestor)

Helaas is in ons land sport vanuit de regering een vergeten aspect. Dit begint al bij het feit dat de speeltuinen altijd gesloten blijven voor kinderen die het entreegeld niet kunnen betalen. Inti Huahuacuna beschouwt sport als een belangrijk onderdeel voor de ontwikkeling van de kinderen en daarom motiveren wij hen dagelijks te sporten. Dit heeft er toe geleid dat de jongeren een eigen voetbalteam hebben opgericht, met heel positieve ontwikkelingen tot gevolg. Er is een grote verandering ontstaan in de wijze waarop de jongeren elkaar benaderen en met elkaar omgaan. Het bevordert hun verantwoordelijkheidsgevoel, stiptheid, teamspirit en eigen identiteit. Ze leren werken in groepsverband en respect hebben voor elkaar.

We doen zelfs mee aan voetbaltoernooien waar ook andere instituten aan deelnemen. In totaal nemen er dan 60 teams uit het hele district Santiago deel. Met deze sportieve discipline hopen wij een bijdrage te leveren aan de persoonlijke ontwikkeling van de jongeren, zodat zij uitgroeien tot volwassenen die op hun beurt een positieve bijdrage leveren aan de wijk en de gezinnen waarin ze wonen.

Voor mij is het heel belangrijk dat deze jongeren hun vrije tijd op een gezonde manier besteden, omdat zij allemaal in minder sociale, gevaarlijke wijken wonen met alle gevaren van dien. Het hebben van een voetbalteam dat aan competities deelneemt en het feit dat zij zich kunnen meten aan grotere voetbalteams zal hen helpen zich niet aan deze gevaren bloot te stellen.

Een goed voorbeeld hiervan is Juvenal Huari. Hij is 17 jaar en speelt zelf in het voetbalteam. Hij is een goede voetballer en de sport heeft hem op het goede pad gebracht. Nu heeft hij een team

opgericht voor jongeren tussen de 12 en 14 jaren, die ook door hem getraind worden.

Juvenal toont trots de gewonnen trofee

Zijn doelen zijn:

- De jongeren de slechte gewoonten, zoals alcohol, drugs en criminaliteit, af te leren die zo kenmerkend zijn voor de wijk Zarzuela.
- Het stimuleren en bijdragen aan de vorming van normen en waarden ter verbetering van het groepsgebeuren.
- Hen verantwoordelijkheid leren dragen voor het reilen en zeilen van het team, het bijwonen van de vergaderingen en het wassen van de voetbalkleren.
- Hen leren punctueel en op tijd te zijn.
- Leren in groepsverband te werken.
- Dat zij zich identificeren met Inti Huahuacuna en de mensen waarderen en respecteren die dit voor hen mogelijk maken.
- Dat zij door deelname aan dit team het werk van Inti Huahuacuna verspreiden, waardoor meerdere kansarme kinderen de weg naar ons opvanghuis vinden.

De wedstrijden zijn op zondag van 08.00 uur tot 17.00 uur. De competitie duurt ongeveer 4 maanden. Ons doel is om op een van de hoogste plaatsen te eindigen, zodat we tegen goede teams moeten spelen.

We werden door de organisatie van deze competitie gekwalificeerd als het best georganiseerde team.

Ook feliciteerden zij ons omdat we tevens het best geklede team waren en de mooiste voetbaltenues hebben. En deze felicitatie komt helemaal toe aan een speciale donateur in Nederland!

Interviews met enkele teamleden van Inti Huahuacuna en Inti Ñan in Cusco, Peru.

Ons werk voor de kansarme kinderen van Cusco zou onmogelijk zijn zonder het Peruaanse team. In deze nieuwsbrief wil ik graag een paar van onze Peruaanse teamleden aan u voorstellen. Tijdens mijn laatste verblijf in Cusco heb ik hen geïnterviewd.

Dolores

Stel je eens voor aan de Nederlandse donateurs. Mijn naam is Dolores Suárez en ik ben moeder van twee kinderen, Angela en Sebastian. Ik ben directrice van het project en ik houd toezicht op het project, het personeel en de kinderen.

Dolores helpt Génesis met haar huiswerk

Waarom doe je dit werk met de kinderen van Inti Huahuacuna?

Van jongsaf aan heb ik me het lot van de vele kansarme wijk- en straatkinderen in Cusco aangezien. Om hun levensomstandigheden te verbeteren en de opvang beter te kunnen garanderen heb ik samen met een aantal betrokken Peruaanse mensen de Asociación Inti Huahuacuna opgericht.

Wat brengt het werken met deze kinderen je?

Heel veel tevredenheid en vrolijkheid. Ik voel me goed bij dit werk en het geeft me een positief gevoel te zien wat het deze kinderen brengt.

Wat wil je de kinderen brengen?

Ik hoop dat ik hen, door de opvang in onze opvanghuizen, kwaliteit van leven kan brengen en een toekomst.

Als je S/. 100.000,- zou mogen besteden in het project, wat zou je keus dan zijn?

Dan zou ik voor dit geld een eigen groter opvanghuis kopen. Hierdoor zouden we niet meer afhankelijk zijn van de goodwill van de wijkpresident en alle bewoners van Zarzuela. Het zou prachtig zijn als we dan extra ruimte zouden hebben om vakopleidingen te verzorgen voor de kinderen, zoals timmerlessen. Mocht ik nog geld overhouden dan zou ik dat besteden aan meer workshops, gericht op de toekomst van het kind. Ik zou dan een leraar zilvermeden vast in dienst nemen, die de kinderen lessen zilvermeden kan geven waardoor de kinderen hun spullen beter kunnen verkopen. Hiermee zouden zij en de gezinnen waarin ze wonen een toekomst krijgen.

Zilvermedlessen bij een echte zilversmid

Wat zou een belangrijke wens zijn voor het project, die je graag in vervulling zou zien gaan?

Allereerst dat het project altijd steun blijft ontvangen, zodat ons werk tot in het oneindige door kan gaan. Altijd heb ik de zorg dat er misschien ooit niet genoeg geld zal zijn om de exploitatiekosten en de opvang van de kinderen te betalen. Ook maak ik me zorgen dat we de salarissen van het team niet kunnen betalen. Het team is de basis van ons werk. Ze gaan weg bij Inti Huahuacuna omdat ze elders meer kunnen verdienen en dat is een groot probleem. Ik wil daarom ook van de gelegenheid gebruik maken om alle donateurs intens te bedanken voor hun steun, want dankzij hen kunnen wij dit werk doen!

Flor

Stel je eens voor aan de Nederlandse donateurs.
Ik heet Flor, ik ben 29 jaar, geboren in Cusco en woon nog thuis bij mijn moeder en broers en zussen. Mijn vader is jong overleden en wij dragen de zorg over onze moeder. Ik ben onderwijzeres van beroep. Ik heb deze studie gedaan omdat ik veel van kinderen houd. Na mijn studie heb ik eerst op scholen gewerkt en daar toen gezien dat mijn hart ligt bij het werken met kinderen zoals die van Inti Huahuacuna.

Flor begeleidt de kinderen in het handvaardigheidslokaal

Waarom doe je dit werk met de kinderen van Inti Huahuacuna?

Tijdens mijn stage heb ik op particuliere scholen en op staatsscholen gewerkt. Op scholen van de staat zaten kinderen die 3 uren moesten lopen om naar school te komen. En dit zonder te eten en met nauwelijks kleren aan. Op particuliere scholen gooiden de kinderen hun eten in de vuilnisbak! Als ik op de staatsschool de hongerige kinderen wilden helpen kon ik één kind een broodje geven en dat voelde niet goed. Bij Inti Huahuacuna kan ik alle kinderen een broodje geven en daarnaast kan ik me hier veel nuttiger maken.

Wat brengt het werken met deze kinderen je?

De kinderen geven me hun vertrouwen en veel vrolijkheid. Het werk is lang niet altijd gemakkelijk, maar het doet me heel goed dat een kind dat niets heeft uiteindelijk bij ons toch een opleiding kan gaan volgen. Dit geeft zin aan mijn leven.

Wat wil je de kinderen brengen?

Ik wil hen leren kiezen in deze wereld. Ik kan niet voor hen kiezen, maar ik hoop hen wel te helpen bij het maken van de juiste keuze. Ik wil hen dingen leren, uitleggen, mogelijkheden bieden en ik hoop dat zij hierdoor de juiste weg

kieszen. Ik wil niet alleen ideeën aandragen, maar ook helpen bij de uitvoering hiervan. Ik voel me verbonden met het project. Inti Huahuacuna is ook een beetje van mij en het is belangrijk dat ons werk groeit. Ik heb een excel-cursus gedaan om de boekhouding beter te doen en als ze me vragen om een opleiding verpleegkunde te doen zou ik dit doen als dat voor Inti Huahuacuna goed is. Dat is mijn bijdrage.

Flor en Sr. Alberto controleren de boekhouding

Als je S/. 100.000,- zou mogen besteden in het project, wat zou je keus dan zijn?

Wat zou ik hen graag meer studiemogelijkheden bieden, zoals een volledige opleiding! Als zij een completere studie hebben dan andere jongeren zouden zij meer kans maken op een baan. Hiervoor moeten wij als team ook blijven leren, we moeten niet op dit niveau blijven hangen. Alles wat wij meer leren, kunnen we de niños meer geven.

Wat zou een belangrijke wens zijn voor het project, die je graag in vervulling zou zien gaan?

Het zou fantastisch zijn als ooit in de toekomst ons project uit eigen middelen gefinancierd kan worden. Mijn droom is dat we ooit bijvoorbeeld een restaurant kunnen kopen om geld mee te verdienen om de opvang van de kinderen te betalen en dat we hiermee de kinderen ook een baan kunnen bezorgen. Hierdoor zou Inti Huahuacuna een bron van inkomsten hebben en verzekerd zijn van continuïteit in de toekomst.

Inti Huahuacuna is in de loop der jaren geweldig gegroeid dankzij de financiële steun uit Nederland. Het zou heel mooi zijn als we nog meer opvanghuizen kunnen openen in andere arme wijken en steden. We zouden tevens meer professioneel personeel moeten hebben, waardoor we ook andere instituten kunnen helpen en mensen op kunnen leiden. Het is belangrijk dat ook

het team doorgroeit in haar werk en het zou dan ook mooi zijn als wij meer opleidingen kunnen volgen. We zouden onze kennis dan kunnen delen met andere instituten.

Cecilia

Stel je eens voor aan de Nederlandse donateurs. Mijn naam is Cecilia en ik ben 28 jaar. Ik heb de kunstacademie gedaan en om mijn werk met de kinderen van Inti Huahuacuna meer inhoud te geven ben ik pedagogiek gaan studeren. Ik woon nog thuis bij mijn ouders, aangezien het voor mij financieel niet mogelijk is om in Cusco zelfstandig te gaan wonen.

Waarom doe je dit werk met de kinderen van Inti Huahuacuna?

Voor mij is het erg belangrijk dat het werk wat ik doe goed voelt. Ik geniet van mijn werk met deze kinderen. Ik leer ook veel van hen, bijvoorbeeld om tevreden te zijn met heel weinig. Ik ben vooral ook persoonlijk gegroeid van mijn werk bij Inti Huahuacuna.

Cecilia helpt de kinderen in het spelletjeslokaal

Wat brengt het werken met deze kinderen je?

Als je ziet hoe hartelijk en lief de kinderen reageren en hoe blij ze zijn met een beetje aandacht maakt ook mij dat gelukkig. Ik ben door het werken met deze kinderen ook sterker geworden. In het begin wist ik niet hoe ik om moest gaan met de ellende die zij vertellen, dingen waarvan ik niet wist dat ze bestaan. Door hen heb ik geleerd hier beter op te kunnen reageren en er beter mee om te kunnen gaan.

Wat wil je de kinderen brengen?

Niet alleen aandacht, tijd, vriendelijkheid, maar ook dat ze het redden in dit leven. Met kwaliteit van leven! Dat ze uiteindelijk zelfstandig iets kunnen opbouwen. Door begrip voor hen te heb-

ben en hen te begrijpen hoop ik met veel geduld ze te leren een goed mens te zijn.

Als je S/. 100.000,- zou mogen besteden in het project, wat zou je keus dan zijn?

Dat Inti Huahuacuna in de toekomst nog verder door mag groeien. Het is zo fantastisch als je ziet wat wij als team, tezamen met alle mensen die ons helpen, al bereikt hebben. We moeten ons land positief zien te veranderen en het is prachtig om te zien hoe mooi dit binnen Inti Huahuacuna en in de wijken waar onze kinderen wonen al heel voorzichtig een beetje lukt. Met de hulp uit Nederland kunnen wij steeds meer mogelijkheden bieden aan onze kinderen en ik zou dan ook dit bedrag besteden aan de uitbreiding van ons werk en de groei van Inti Huahuacuna.

Een extra maaltijd voor ondervoede kinderen

Wat zou een belangrijke wens zijn voor het project, die je graag in vervulling zou zien gaan?

Een voedingsprogramma voor alle kinderen van Inti Huahuacuna en Inti Ñan. Als we een eigen bron van inkomsten zouden hebben zouden we een grote gaarkeuken kunnen openen. Als de kinderen geen honger meer hebben zouden ze niet meer hoeven te stelen. Onze lessen over normen en waarden zouden dan ook beter bekliven. Vorige week heeft een kind onder mijn ogen het geld uit mijn portemonnee gestolen. Ik vond het erg verdrietig dat het kind totaal niet begreep dat dit niet mag. Met grote vragende ogen keek het meisje me aan en zei dat papa en mama, broertjes en zusjes dit ook doen, want hoe moeten ze anders aan eten komen.....!?!

Carla

Stel je eens voor aan de Nederlandse donateurs. Ik ben Carla, 28 jaar oud en psychologe. Ik heb mijn studie klinische psychologie in Cusco gedaan en mijn master in Lima. Ook ik woon nog

thuis bij mijn ouders, aangezien het voor mij financieel niet mogelijk is om in Cusco zelfstandig te gaan wonen.

Waarom doe je dit werk met de kinderen van Inti Huahuacuna?

Mijn werk is de kwaliteit van leven van mensen te verbeteren en ik wil beginnen bij kinderen. Ik wil hen graag mogelijkheden bieden die ze thuis niet hebben. Door de opvang in onze opvanghuizen hoop ik dat zij beter opgroeien dan hun ouders en dat zij dit dan op hun beurt door kunnen geven aan hun kinderen.

Wat brengt het werken met deze kinderen je?

Het werk met deze kinderen brengt mij vooral persoonlijke tevredenheid. Ik voel me goed bij dit werk en het geeft me een positief gevoel als ik zie dat het met een kind beter gaat dan voorheen.

Wat wil je de kinderen brengen?

Mogelijkheden om hun leven te verbeteren. Om de cirkel te doorbreken waarin zij leven, dat zij ook zelf gaan zien dat je dingen kunt veranderen. Als je met de juiste normen en waarden en verantwoordelijkheid de dingen in je leven doet ben ik ervan overtuigd dat je een positieve wending kunt geven aan je leven.

Carla helpt de kinderen in de bibliotheek

Als je S/. 100.000,- zou mogen besteden in het project, wat zou je keus dan zijn?

Dit geld zou ik besteden aan de groei van Inti Huahuacuna. Er is zoveel armoede in Peru en die groeit nog steeds. In de wijken heerst de terreur van jeugdbendes, drankmisbruik en drugsgebruik door kinderen van 13-14 jaren. De politie durft hier niet tegen op te treden en laat het allemaal gebeuren. Als wij ook buiten onze eigen wijken deze jongeren zouden willen benaderen moeten

we groeien, want daarvoor hebben wij nu niet voldoende middelen en mogelijkheden.

Wat zou een belangrijke wens zijn voor het project, die je graag in vervulling zou zien gaan?

Meer opleidingen voor het team en meer nieuwe boeken in de bibliotheek, niet alleen voor Inti Huahuacuna maar zeker ook voor Inti Ñan. Onlangs zijn de kinderen van Inti Ñan uit de wijk Tica Tica een bezoekje komen brengen aan Inti Huahuacuna in de wijk Zarzuela en het raakte me enorm te zien hoe geëmotioneerd deze kinderen waren bij het zien van de mogelijkheden die wij de kinderen in dit opvanghuis kunnen bieden.

De kinderen maken hun huiswerk

Het zou fijn zijn als het team zich meer kan specialiseren, zodat we boven het gemiddelde niveau uitgroeien. Met meer specifieke kennis kunnen we onze niños meer aanbieden en tevens cursussen gaan geven aan andere instituten. Ook zouden we dan kleine workshops kunnen geven op scholen en instituten. Hier zouden we dan een betaling voor kunnen vragen, die we weer voor onze eigen projecten kunnen gebruiken.

Noot:

Helaas hebben Carla en Nestor onlangs te kennen gegeven dat zij een andere baan hebben aangenomen, aangezien zij daar een beter salaris gaan verdienen. Het is zo jammer dat ook de ouders van onze teamleden afhankelijk zijn van de inkomsten van hun kinderen, net als de ouders van de kinderen van onze projecten. Iedere sol is er één en dat maakt dat ook zij ooit een beslissing moeten nemen met hun hoofd en niet met hun hart, waardoor zij met verdriet in hun hart afscheid moeten nemen van hun werk met onze kinderen.

Vilma

Stel je eens voor aan de Nederlandse donateurs.
Mijn naam is Vilma, ik ben 25 jaar getrouwd en moeder van drie kinderen van 24, 28 en 6 jaren oud. Ik ben Cusqueña, 50 jaar en woon heel gelukkig in de wijk Tica Tica.

Waarom doe je dit werk met de kinderen van Inti Huahuacuna?

Ik houd ervan iets te kunnen doen voor kinderen die thuis geen aandacht en liefde ontvangen. Alle kinderen van Inti Ñan zijn kansarme kinderen en daarom wil ik graag iets voor hen betekenen. Er is veel werk en ik kan het niet allemaal, maar alle beetjes helpen.

Wat brengt het werken met deze kinderen je?

Ze voelen zich goed en veilig bij mij en het voelt alsof het mijn eigen kinderen zijn. Ze behandelen me met respect en brengen vrolijkheid in het opvanghuis. Ik ben blij dat ik niet alleen mijn eigen kinderen tot steun kan zijn, maar ook de niños van Inti Ñan.

Wat wil je de kinderen brengen?

Door een klein beetje bij te dragen aan hun levensgeluk hoop ik hen iets te brengen voor de toekomst.

Vilma in het opvanghuis Inti Ñan in Tica Tica

Als je S/. 100.000,- zou mogen besteden in het project, wat zou je keus dan zijn?

Ik zou hier materialen en hulp voor kopen voor de kinderen van Inti Ñan. Dit project heeft nog erg weinig mogelijkheden en ook deze kinderen verdienen onze steun en aandacht. Door zelf meer te leren over het werken met deze kinderen en cursussen te volgen, zou ik mijn kennis weer over kunnen brengen op deze kinderen. Dit zou ik dan willen doen, door het aanbieden van cursussen en workshops aan de niños. Hierdoor zou-

den de kinderen ook meer leren over normen en waarden, zoals ik die ook aan mijn eigen kinderen heb geleerd.

Vilma en een paar keukenprinsessen

Wat zou een belangrijke wens zijn voor het project, die je graag in vervulling zou zien gaan?

Dagelijks goede voeding en voldoende geld voor onderwijs. Helaas is dat nu nog maar mondjesmaat mogelijk. Als de kinderen geen voedzame maaltijden krijgen kunnen ze ook niet leren. Ik hoop dat we ooit voldoende geld hebben om alle kinderen dagelijks een verantwoorde maaltijd te geven en dat we allen een kans kunnen bieden op onderwijs.

Daarnaast wil ik hen deze hulp en opvang nog voor jaren kunnen bieden. Ik hoop dat ik deze kinderen mag zien opgroeien tot evenwichtige mensen. Dit vind ik erg belangrijk, dat zij leren verantwoordelijkheid te dragen over hun leven, zonder drank, drugs en stelen. Het zou prachtig zijn als zij uitgroeien tot mensen die er zich bewust van zijn dat je niet alleen een goed leven moet leiden voor jezelf, maar ook voor je medemens.

Fleur en Marlies, twee vrijwilligsters, hebben hun persoonlijke ervaring voor jullie op papier gezet.

Mijn belevenissen.

(verslag van Fleur Gelauff)

Al vanaf het begin was ik verliefd op Tica Tica. Juist omdat de kinderen daar erg weinig hebben in vergelijking met het opvanghuis Inti Huahuacuna. De eerste weken ging ik met veel plezier naar Inti Huahuacuna, maar toch heb ik besloten om aan Dolores te vragen of ik voor goed bij Tica Tica mocht werken. Ze vond het meteen goed en daar was ik erg blij mee. Ook Vilma

vond het gezellig en ik ben dus nu al die tijd bij Tica Tica aan het werk!!

Ik had van mijn oom en tante een geldbedrag gekregen om daar iets mee te doen wat ik dacht dat goed was. Dat kwam goed uit, want ik zag dat de honger van de kinderen groot is. Het eerste wat ik hiervan gedaan heb is een bijdrage geleverd aan de continuering van het eetproject van Inti Ñan. Het zien van de gezichtjes van de kinderen als ze eten krijgen was hartverscheurend en een openbaring voor mij.

Fleur en een van de niños van Inti Ñan

Later in die periode wilde ik beginnen met mijn werkplan en aerobic lessen aan de niños gaan geven. Daar had ik een cd speler voor nodig, dus die ben ik samen met Doly en Vilma op de markt El Molino gaan kopen. Het is een raar maar gaaf gezicht om zo'n radio in Tica Tica te zien staan. Er is niets en dan staat daar in een keer zo'n mega-ding. Het doet de kinderen zo goed en ze blijven maar oefenen met dansen, tot ze te moe zijn om door te gaan. Ze vinden de aerobic lessen erg leuk. Wat heb ik hierdoor veel van hen geleerd en ik hoop dat ik hen genoeg heb kunnen geven. De kinderen rennen naar me toe als ik binnen kom en laten me de rest van de dag niet meer los. Ondanks dat ik hen van me af probeer te 'slaan'. Ik heb zeker gezien hoe gelukkig deze kindertjes zijn met de aandacht die ze krijgen, juist omdat

ze thuis zo weinig aandacht krijgen. Ouders proberen dagelijks ver van huis wat geld te verdienen en hebben geen energie meer over als ze laat thuis komen. Met alles zijn ze blij, al maak je een foto van hen, geef je ze een knuffel, doe je een spelletje met hen, koop je een ijsje voor hen, brooddegen, etc. Het geeft me zo ontzettend veel voldoening. Ook Vilma is blij als een kind als ik haar iets geef of iets leuks vertel. Het is er heerlijk! Ze geven me keer op keer een warm gevoel en ik weet zeker dat ik ze ga missen, dan te bedenken dat je met sommige kinderen helemaal een dikke band hebt! Het zijn stuk voor stuk lieverds! Ik zie ze genieten en dat doet mij zo goed. Hoe erg ze ook stinken of binnen komen lopen met een beschimmeld broodje. Ze lachen en genieten lekker van het spelen met een bal en de poppen.

Ik ga nu wel weg, maar ondanks dat ben ik zo waanzinnig blij geweest met dit werk. Ik heb dingen geleerd en gezien hoe verwend ik zelf ben in het krijgen van aandacht. Het is zo belangrijk dat je kinderen met geduld en respect behandelt. Elk kind is belangrijk en elk kind heeft even veel aandacht nodig. Dat wist ik al wel, maar het is me hier nog eens extra duidelijk geworden!! Deze kinderen zijn nog blij met een ijsje van 10 centimos of een pen uit mijn eigen tas. Ik realiseer me nu des te meer hoe verwend we in Nederland zijn en dat heb ik hier echt wel eens heel moeilijk gevonden.

Ik ben reuze blij met dit project en als ik weer eens in Peru ben kom ik zeker langs bij Inti Ñan!

Un abrazo, Fleur

Een Peruaans avontuur.

(verslag van Marlies van Cleeff)

In de maanden mei en juni heb ik geprobeerd mijn steentje bij te dragen bij de opvanghuizen Inti Huahuacuna en Inti Ñan in Cusco. Ik vond het, niet overdreven gezegd, geweldig!

Natuurlijk is het zo dat je, voordat je aan zoiets begint, nooit precies weet wat je kunt gaan verwachten. Marianne heeft mij in Nederland uiteraard heel goed voorbereid, maar als je eenmaal in Cusco staat om een paar maanden met wildvreemde kinderen te gaan werken lijkt het aanvankelijk zo leuke plan, ineens toch even iets minder aantrekkelijk. Gelukkig werd ik op het vliegveld warm onthaald door Dolores en Flor en meteen vanaf de eerste dag voelde ik me welkom bij de niños op het project.

Het geeft een geweldig gevoel wanneer ze op je afstormen om je een vies kusje te geven en allemaal door elkaar schreeuwen: “Buenas tardes, Profe Marlies!”

Het is zo mooi te zien dat ze elke dag weer ongeduldig voor de deur staan te wachten totdat het huis opengaat en de meesten pas weggaan als het echt moet.

Marlies geniet van haar werk met de kinderen

In deze twee maanden heb ik veel verschillende dingen met de kinderen gedaan. Ik heb veel met ze gesport, voetbald en gevolleybald op een veldje in de buurt. Ook hebben de meesten elke dag bergen met huiswerk, waarmee ik ze vaak geholpen heb. Stoepkrijten op straat was een favoriete bezigheid voor ze, maar ook heb ik heel wat uurtjes besteed met doodgewone spelletjes in het spelletjeslokaal! Ook armbandjes maken, rozen knutselen, lucifersdoosjes omtoveren tot prachtige huisjes en andere knutselprojectjes werden heel erg gewaardeerd door de lieve kinderen in het handvaardigheidslokaal.

Mijn bezigheden bij Inti Ñan bestonden vooral uit voetballen en skippyballen! Hele competities zijn er gehouden, wat ze echt fantastisch vonden.

Van te voren heb ik nooit de illusie gehad dat ik het leven van deze letterlijk arme kinderen zou kunnen beteren en nog steeds weet ik zeker dat dit ook niet zal kunnen.

Natuurlijk probeer je als vrijwilligster zoveel mogelijk liefde aan ze te geven en leuke dingen met ze te doen waar ze van genieten. Ik weet ook zeker dat dát wel gelukt is.

Wat ik heel dubbel vind is dat ik straks wegga, met de gedachte dat ik ze misschien wel nooit meer ga zien. In een korte tijd kun je toch zo'n band met die kinderen opbouwen, wat je van te voren nooit hebt durven hopen. Het zal moeilijk worden straks weg te gaan! Nog erger vind ik het

voor de kinderen, die telkens weer afscheid moeten nemen van iemand met wie ze veel hebben gedaan en gedeeld.

Ook had ik van te voren nooit gedacht dat werken met deze kinderen zoveel met mij zou doen. Waar je je vroeger druk zou maken om kleine dingen, kijk je nu lachend op terug. Het zal wel een cliché zijn van elke vrijwilliger, maar het voldane gevoel wat je hebt na een lange middag spelen met deze niños, zal ik niet snel vergeten!

Onze speciale Peru-actie.

(verslag van Laura, Tessa en Dinja)

In de maand april heeft weer de jaarlijkse geraniumactie van het Zwijsen College in Veghel plaatsgevonden.

Leerlingen brengen de verkochte geraniums rond

Uit de opbrengst van deze actie worden 12 goede doelen gesteund, waaronder ook het opvangcentrum Inti Huahuacuna. Dit is een opvanghuis waar Peruaanse kinderen worden opgevangen en verzorgd. Marianne vertelde het hele verhaal over hoe de mensen het daar hebben. We kregen foto's te zien en er werd alles verteld over hun leefomstandigheden. Het verhaal maakte heel veel indruk op ons. Wij vonden het zo vreselijk hoe die kinderen daar de hele dag maar moeten kijken, afwachting wat de dag zal brengen en of ze er de volgende dag nog wel zullen zijn. Die aanblik vonden wij zo triest dat wij ontzettend graag voor dit goede doel, naast de geraniumactie, nog wat extra's wilden doen.

Er werd verteld dat de mensen daar proberen geld te verdienen door gebreide poppetjes te maken en te verkopen. Ook worden er kaarten gemaakt en verkocht van foto's van de kinderen. Wij stelden voor om die hier in Nederland te gaan verkopen.

De actie is heel goed gelukt. Heel veel mensen hadden wat extra's over om de mensen daar te helpen. Daar zijn we blij om, want we vinden het een heel belangrijk doel en hopen dat nog veel mensen dit doel zullen steunen, omdat deze actie niet mag stoppen!

Groetjes, Laura, Tessa en Dinja

Tessa en Laura

Enkele bijzondere donaties

Valentijns-rozen actie

Vera Marijt, een leerling van het Rijnlands Lyceum in Oegstgeest heeft samen met een groep leerlingen rozen verkocht op Valentijnsdag.

De opbrengst van deze donatie hebben zij gedoneerd aan onze stichting. Het is hartverwarmend dat zij deze actie hebben gehouden. Valentijnsdag draait om vriendschap en liefde voor je medemens en met de verkoop van rozen hebben zij de kansarme kinderen van onze opvanghuizen een echt Valentijnsgevoel bezorgd.

Een afscheidsgift

Deze week is een donateur van Inti Huahuacuna overleden. Zij was zeer begaan met ons werk met de kinderen in Cusco en steunde ons daar waar zij maar kon. Het heeft me erg geraakt dat zij voor haar overlijden aan haar kinderen nog heeft aangegeven dat zij liever geen bloemen had bij haar laatste afscheid maar een donatie voor de kinderen van Inti Huahuacuna. Namens 'De kinderen van de Zon' heb ik als afscheid een zonnebloem mee genomen en ik zal haar laatste donatie met veel zorg en liefde voor de kinderen in onze opvanghuizen besteden.

Udens College Foundation

Jaarlijks organiseren de leerlingen van het Udens College een Kerstmarkt. Een vast bedrag van de

opbrengst is bestemd voor de Stichting Edukans. Het resterende bedrag mocht dit jaar onder verschillende goede doelen verdeeld worden. Deze doelen moesten een Udens initiatief zijn en een band hebben met jongeren en onderwijs.

Speciaal hiervoor werd de UC Foundation opgericht, bestaande uit vijf leerlingen van het Udens College. Vol bewondering heb ik gekeken hoe serieus de leerlingen deze taak uitvoerden en dolgelukkig was ik dat uiteindelijk ook de Stichting Inti Huahuacuna werd uitverkoren. Loes, Anja, Hosai, Marlou en Nina: Muchas gracias!

Huwelijksdonatie

Het is fantastisch dat mensen op een voor hen speciale dag ook aan onze kinderen denken. We hebben een heel mooie donatie ontvangen van een bruidspaar, dat op hun trouwdag in plaats van cadeautjes geld had gevraagd voor onze stichting. Door hun geluk te delen, dragen zij ook zorg voor het geluk van deze kansarme kinderen.

Schaaklessen en theaterlessen

Een vrijwilligster van Inti Huahuacuna had voor haar verjaardag geld gevraagd en dit aan onze stichting geschonken. We hebben van deze donatie schaakborden en een schaakklok gekocht en een schaakleraar in kunnen huren. Wat hebben de kinderen genoten van deze lessen!

Ook heeft een vrijwilligster in India sarongs gekocht en deze verkocht aan mensen hier in Nederland. Van dit geld hebben we de kinderen theaterlessen kunnen geven. Deze lessen hebben zij afgesloten met de opvoering van een toneelstuk op het gemeentehuis van de wijk Santiago.

Kerstbudget

Ook dit jaar hebben personeelsleden van enkele bedrijven het budget van hun 'kerstpakket' gedoneerd aan Inti Huahuacuna. Ik kan jullie vertellen dat het hierdoor voor onze kinderen echt een Zalige Kerst is geworden.

Mocht deze nieuwsbrief voor u aanleiding zijn om het project Inti Huahuacuna (opnieuw) te steunen, dan kunt u een bijdrage storten op:

Girorekening 9233476 ten name van:

Stichting Inti Huahuacuna,

Land van Ravensteinstraat 31, Uden.

*Heel veel dank voor uw belangstelling. Mede namens het bestuur wens ik u een fijne zomer.
Marianne Schepers*